

Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), ikke kan se Andet end, at Sandheden ligger nærmest i, hvad der er udtalt af det førstnævnte ærede Medlem. Jeg tror, at Tillæget om den augsburgske Konfession blev i sin Tid paa Grundlovsforsamlingen udeladt, fordi man fandt, at det med Navnet „evangelisk-lutherisk“ fulgte af sig selv.

Berg: Det forekommer mig, at denne Lov ikke burde have givet den Anledning til at omtale Præsternes Forhold til de indre kirkelige Spørgsmaal, s. Ex. til Fortolkningen af den augsburgske Konfession o. s. v., som den idag har givet. Jeg troede, man var enig om, at Præsten var ligesaa forpligtet som en hvilken som helst anden Embedsmand, der har paataget sig visse bestemte Forretninger, til at holde sig de bestaaende Love for hans Forretninger hellig og lydig, og hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at der ikke i den Henseende er nogen Forskjel i de Anstuelser, der ere fremkomne fra de forskjellige Medlemmer, som have udtalt sig om dette Spørgsmaal. Jeg tror saaledes ikke, at de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) virkelig ville opstille den Paastand, at Præsterne skulle have Lov til vilkaarlig at sætte de Lovbestemmelser tilside, som de ikke fandt stemmende med deres Overbevisning idag, uagtet de ere gaaede ind paa at ville lyde dem, da de overtog deres Embeder. En anden Sag derimod er det Spørgsmaal, hvilken Frihed de skulle have i Forhold, hvor Lovgivningen ikke kan give bestemte Regler, men at der i den Henseende ydes dem som overhovedet enhver Embedsmand, en vis Frihed, tror jeg, at Ingen har bestridt i denne Diskussion, ligesom heller Ingen har bestridt den Anstuelse, at det oftere foresalder for Præsterne end for andre Embedsmænd, at de i deres Virksomhed kunne faae med Noget at gjøre, med Hensyn til hvilket Lovgivningen savner bestemte Regler, og at de derfor have mere Brug for denne Frihed, der saaledes gives dem i Udførelsen af deres Embede end andre Embedsmænd. Er nu

denne min Opfattelse af Diskussionen rigtig, saa forekommer det mig, at de Indvendinger, der navnlig bleve reiste af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds med Hensyn til dette Forhold, ikke ere begrundede i den Diskussion, her har fundet Sted, ligesaa lidt som der nu vil være Anledning til nærmere at komme ind derpaa. Hvad derimod angaar selve Præstelønningsspørgsmaalet, saa tror jeg at det nævnte ærede Medlem fuldstændig glemmer, at her er Tale om Præster, der af Statens Midler lønnes med en fast Løn, som man finder passende for de Forretninger, man paalægger dem. Gaar man bort fra det Standpunkt, vil det ærede Medlem have os til at forlade dette Hensyn og sige: Vi ville gaa ind paa, at de stilles som de gamle evangeliske Bøvere, der gif ud, for at bruge Skriftens Ord, „uden Guld og Sølv, saa at de altsaa ikke faae fast Lønning, da er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, da siger jeg: „Lad de Folk, som kunne slutte Kreds om dem, yde, hvad de finde passende, aldeles frit, lad os ikke blande os i det Forhold, det have vi ikke med at gjøre“. Komme vi dertil, saa er jeg med, men det ærede Medlem har aldeles bortset fra det Hensyn, at vi tale om vellønnede og fastlønnede Embedsmænd i den danske Folkekirke. Hvad nu specielt angaar det Forslag, som her gjentagne Gange er anbefalet, at Dfferpligten men ikke Dffret skulle bortfalde, saa gad jeg nok spørge, hvormange der overhovedet er her i Landet, som holde af, at denne Skik, der vistnok i Almindelighed betragtes som en Ufsik, og det en forargelig Ufsik, nemlig Dffringen i Kirken, skal vedblive, men selve denne Handling kan vedblive efter det Forslag, der her foreligger. Ved Siden deraf maa det ubetinget fremhæves, at jeg tror, Menighederne bør have at vide, hvad der er Lovgivningsmagtens Mening om disse Lovninger, om den anerkjender dem for tilstræktige for Embedets Besørgelse, eller den mener at de kun ere tilstræffelige, forsaavidt igjennem § 16 tillige kan komme Tilbage ind ad Frivillighedens Vej, men denne Klaring give vi ikke Menighederne, medmindre affatte Udtrykkene i § 16 paa en anden